

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 12Csp/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118337829
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2019:6118337829.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobkyne: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČO: 24 785 199, Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, v konaní právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., IČO: 36 715 352, Jilemnického 4012/30, Martin, proti žalovanému: V. o zaplatenie 549,76 eura s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 549,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 549,76 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručенou Okresnému súdu Banská Bystrica žiadal, aby súd zaviazal žalovanú žalobcovi zaplatiť sumu 549,76 eura s príslušenstvom, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania pod sp. zn. 33Up/671/2018. Okresný súd Banská Bystrica na základe predmetnej žaloby vydal dňa 10.10.2018 platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel. Z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné žalovanej doručiť do vlastných rúk, Okresný súd Banská Bystrica upovedomením a výzvou zo dňa 02.05.2019 (čl. 42) upovedomil žalobcu v súlade s § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanej do vlastných rúk a zároveň vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy žalobca navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Na základe uvedenej výzvy požiadal žalobca o pokračovanie v konaní a Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec Okresnému súdu Levice dňa 21.05.2019 ako súdu vecne a miestne príslušnému na prejednanie veci podľa § 13 v spojení s § 14 zákona č. 160/2015 Z. z.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že spoločnosť Provident Financial s.r.o., IČO: 35805731 uzatvoril dňa 18.11.2014 so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 780 eur. Peňažné prostriedky boli v danom prípade poskytnuté na účet predplatenej platobnej karty, odovzdané žalovanej do vlastných rúk na základe súhlasu zákazníka so Zmluvou o predplatenej platobnej karte a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanej na tejto karte k dispozícii najneskôr 13. deň podpisu Zmluvy. Poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej preukazuje žalobca doloženým dokumentom nazvaným Potvrdenie o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdeným zo strany pôvodného veriteľa. Žalovaná sa v Zmluve zaviazala úver splácať v týždenných splátkach v celkovom počte 60

splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. kal. deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, čiže 20. kal. deň po podpísaní Zmluvy, 08.12.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 12.01.2016. Žalovaná sa za poskytnutie úveru zaviazala uhradiť náklady v celkovej sume 257,54 eur, ktoré zahŕňajú zmluvný úrok a poplatok za garantovanú službu. Súčasne so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere žalovaná uzatvorila dňa 18.11.2014 Zmluvu o poskytnutí služby Komfort, ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou v zmysle toho, že sa pôvodný veriteľ zaviazal poskytovať za poplatok klientovi službu, ktorá spočíva najmä vo výbere splátok priamo v mieste bydliska klienta, alebo v inom mieste podľa určenia klienta a to prostredníctvom obchodného zástupcu veriteľa a v danom prípade bola táto odmena zjednaná na sumu vo výške 401,70 eur, ktorú sumu sa zaviazal žalobca neuplatňovať. Žalobca ďalej uviedol, že všetky úhrady žalovanej, ktoré boli na nový úver zaplatené, započíta v súlade so zákonom na celú istinu poskytnutého úveru vyplývajúceho zo Zmluvy, teda na 780 eur. Žalovaná pôvodnému veriteľovi celkovo uhradila 230,24 eur, ktorá suma bola započítaná na istinu úveru. Zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená dňa 16.12.2016 medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o. ako postupníkom, postúpila spoločnosť Provident Financial, s.r.o. pohľadávku vrátane príslušenstva na KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať záväzky, uhradila len splátky vo výške 230,24 eur, pričom žalobca listom zo dňa 23.08.2018 vyzval žalovanú k úhrade celkovej dlžnej sumy. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby tak predstavuje sumu 549,76 eur, ktorá tvorí rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných splátok, t.j. 780 eur - 230,24 eur = 549,76 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonný úrok z omeškania od 17.12.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok.

3. Súd uznesením č. k. 12Csp/56/2019-74 zo dňa 26.09.2019 v zmysle § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a k prílohám doručeným k žalobe. Súd žalobu doručil žalovanej spolu s uznesením v zmysle § 167 ods. 2 CSP podľa ustanovenia § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Súd na prejednanie predmetnej žaloby pojednávanie nenariadil, vzhľadom na skutočnosť, že ide o pohľadávku, ktorá nepresahuje 1.000 eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné. Preto z uvedených dôvodov v zmysle § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b/ CSP verejne vyhlásil rozsudok dňa 09.12.2019, pričom takéhoto verejného vyhlásenia rozsudku sa nezúčastnil právny zástupca žalobcu ani žalovaná.

4. Súd vykonal dokazovanie žalobou z čl. 6 - 12, výpisom splátok a úhrad čl. 19, oznámením o postúpení pohľadávky čl. 19, predžalobou výzvou z čl. 20, potvrdením o vyplatení pôžičky z čl. 20, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere z čl. 21, 20, Zmluvou o poskytnutí služby Komfort čl. 22-23, vyhlásením ku karte Provident čl. 24, podacím hárkom čl. 25, 26 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 18.11.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanej ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 780 eur. Peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté na účet predplatennej platobnej karty, ktorá bola odovzdaná žalovanej do vlastných rúk, ktorú skutočnosť žalovaná nenamietala, na základe jej súhlasu so Zmluvou o predplatennej platobnej karte a to tak, že peňažné prostriedky boli žalovanej poskytnuté na tejto karte k dispozícii najneskôr v 13. deň po podpise Zmluvy, pričom poskytnutie peňažných prostriedkov preukázal žalovaný a to potvrdením o vyplatení pôžičky poskytnutej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdenú zo strany pôvodného veriteľa (čl. 20). Ako vyplýva z obsahu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalovaná sa zaviazala úver splácať v týždenných splátkach, v celkovom počte 60 splátok, pričom prvá splátka bola splatná 7. deň po poskytnutí peňažných prostriedkov, t.j. 20. kal. deň po podpísaní Zmluvy, 08.12.2014 a posledná splátka bola splatná dňa 12.01.2016. Žalovaná sa zaviazala uhradiť aj náklady v celkovej sume 257,54 eur, ktorá zahŕňa aj zmluvný úrok, pričom súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola aj Zmluva o poskytnutí služby Komfort uzavretá tiež dňa 18.11.2014 (čl. 22 - 23), ktorá je dobrovoľnou doplnkovou službou a v danom prípade bola odmena zjednaná na sumu 401,70 eur, ktorú si žalobca ku prospechu žalovanej neuplatňoval. Ako vyplýva z predloženého listinného dôkazu zo strany žalobcu (čl. 19), žalovaná tak zaplatila celkovo sumu 230,24 eur, ktoré úhrady boli započítané na istinu poskytnutého úveru.

6. Žalovaný listom zo dňa 16.12.2016 oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX. a Zmluvy o poskytnutí služby komfort, obe zo dňa 18.11.2014, vo výške 1.209 eur. Žalobca oznámením o postúpení pohľadávky týmto preukázal aktívnu vecnú

legitimáciu. Predžalobnou výzvou (čl. 20) vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie dlhu vyčísleného k uvedenému dňu 23.08.2018, ktorú predžalobnú výzvu doručoval na adresu pobytu žalovanej, ako vyplýva z predložených podacích hárkov čl. 25-26.

7. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to v prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

10. Podľa § 1 ods. 2, veta prvá, zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania, alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 9 ods. 1, veta prvá a druhá zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe, alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za nesporné, že právny predchodca žalobu poskytol žalovanej úver vo výške 780 eur a to na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.11.2014. Žalovaná z poskytnutého úveru zaplatila žalobcovi celkovo sumu 230,24 eur, ako vyplýva z prehľadu vykonaných splátok, ktorú skutočnosť žalovaná nerozporovala a ktorá suma v prospech spotrebiteľa bola započítaná na istinu úveru. Žalobca sa v predmetnom konaní tak domáhal len rozdielu medzi reálne poskytnutým úverom 780 eur a vykonanými platbami zo strany žalovanej vo výške 230,24 eur, teda celkovo sumu 549,76 eur. Po preskúmaní uvedenej zmluvy má súd za to, že predmetná Zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere.

14. S poukazom na vykonané dokazovanie mal súd za preukázané, že žalobca preukázal dôvod aj výšku žalovanej pohľadávky, ktorý dôvod ani výšku žalovaná nerozporovala a neuviedla žiadne skutočnosti ani dôkazy na preukázanie tvrdení, z ktorých by vyplývalo, že nárok žalobcu neuznáva, resp. neuznáva uplatnenú výšku žalovanej pohľadávky.

15. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

16. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. S poukazom na vykonané dokazovanie súd žalobe ako dôvodne podanej vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 549,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 549,76 eur od 17.12.2016, kedy sa žalobkyňa dostala plnením do omeškania, t.j. odo dňa nasledujúceho po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok a to v zmysle už citovaného ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

18. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods.1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Žalobca bol v konaní procesne úspešný v celom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %, o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, ako je uvedené v II. výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpisaneho súdu na Krajský súd v Nitre (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).